

приятелъ. Ето що се случи веднажъ около блатото на чифлика:

Моятъ приятелъ имаше едно хубаво ловджийско куче, съ което често ходи на ловъ. Той развъжда въ чифлика си много гжски и други домашни птици.

Една гжска стоеше на брѣга на блатото и си чистѣше перошината. Кучето я видѣ и се затече да я подгони. Гжската се помжчи да се избави, но не можа—кучето я улови за крилото и я нарани силно. Тогава гжската запище жално. Кучето я пушна веднага и почна да я мирише и ближе по главата. То като че се разкая за постѣпката си и я молѣше за прошка. Отъ този день кучето и гжската не се раздѣляха. Вода ли пиятъ, хранятъ ли се, или почиватъ подъ нѣкоя сѣнка, двѣтѣ животни стоятъ глава до глава.

II.

Веднажъ единъ лѣкаръ ме покани на гости. Азъ отидохъ съ своя съсѣдъ къмъ 11 часа прѣди обѣдъ. До пѣтнитѣ му врата, подъ една круша, лежеше едно рунтаво куче, а на гърба му спѣше единъ пѣтелъ. Ние останахме очудени отъ тая дружба и попитахме приятеля за тѣхния животъ. Ето що ни разказа той:

„Пѣтелътъ още отъ малкъ се въртѣше около кучето и кълвѣше мухитѣ, които го хапѣха прѣзъ лѣтото. Кучето отъ благодарностъ